

C89 – CUL10

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

15 december 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het gratis digitaal aanbod aan nieuwsprogramma's door de VRT	1
Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de gevolgde procedure voor het toekennen van subsidies aan kunstorganisaties	5
Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de criteria en de procedure voor het afsluiten van topsportcontracten	8
Vraag om uitleg van mevrouw Helga Stevens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de ondertiteling van Nederlands gesproken films	12

Waarnemend voorzitter: de heer Werner Marginet, ondervoorzitter

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het gratis digitaal aanbod aan nieuwsprogramma's door de VRT

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, op 6 december lanceerde de VRT zijn digitaal aanbod 'Net gemist'. In het persbericht van de VRT staat dat 'Net gemist' de naam is van een gloednieuw aanbod van de VRT-televisie. Vanaf 6 december kunnen kijkers via digitale televisie de uitgezonden programma's op Eén, Canvas en Ketnet 7 dagen lang herbekijken.

Het gaat om video-on-demand en drie belangrijke punten die daarin zijn opgenomen. In eerste instantie gaat het over de programma's van de nieuwsdienst. Daarnaast is er het aanbod via 'Net gemist', met de programma's die de kijker tijdens de lineaire uitzending heeft gemist. Er wordt gestart met een aanbod van meer dan 45 verschillende programma's goed voor meer dan 40 uur opvraagbare video per week. Het gaat daarbij om 'De rode loper', 'Thuis', de eigen human-interestreeksen, 'De laatste show', 'De kampioenen', 'Kaat en co', 'Koppen' en de eigen weekendprogramma's. Voor Canvas zijn dat de eigen gemaakte documentaires, 'Morgen beter', 'De bende van Wim', 'Frontlijn', 'De rechtvaardige rechters' en 'Neveneffecten'. Ook Ketnet levert video-op-aanvraag met onder andere 'Tik tak', 'Bumba', 'Piet Piraat', 'Samson', 'Spring' en 'W817'. Ten slotte zal het archief stelselmatig worden uitgebreid. De VRT zal stap voor stap het bestaande aanbod uitbreiden. De abonnementsprijs voor dit alles bedraagt 5,95 euro per maand. In het persbericht staat echter ook dat het mogelijk is om programma's uit dat pakket individueel op te vragen. De kostprijs is dan afhankelijk van de duur van het programma en varieert van 0,5 tot 1,95 euro per programma.

– *De heer Dany Vandenbossche treedt als voorzitter op.*

Er is dus een dubbel aanbod. Dat is geen slecht idee. Alleen heb ik bij mijn zeer beperkt onderzoek nog

geen mogelijkheid gezien om één programma op te vragen. Bij aanvraag wordt de kijker direct doorverwezen naar het pakket waarvoor abonnementsgeld moet worden betaald. Misschien heeft dat te maken met de opstartfase.

In het persbericht van de VRT heeft men het over de 'belangrijkste informatieprogramma's'. Die woordkeuze blijkt niet toevallig gehanteerd te zijn. De VRT beperkt zich effectief tot drie gratis programma's: 'Het journaal' op Eén, 'Terzake' op Canvas en 'Karrewiet' op Ketnet. Het aanbod van 'Net gemist' moet dan ook behoorlijk gerelativeerd worden. Toen ik vorige zondag om 14.30 uur de nieuwsuitzending van 13 uur wou bekijken, werd ik bovendien nog doorverbonden naar de laatavonduitzending van zaterdag. Ook wat dat betreft, geef ik de omroep het voordeel van de twijfel. Misschien zijn dat kinderziektes.

Mijnheer de minister, mijn vraag gaat over het beperkte aanbod van de 'belangrijkste informatieprogramma's'. In uw brief van 15 mei 2005 aan de VRT, evenals in uw discussienota 'De openbare omroep in het digitale tijdperk' stelt u – terecht – dat de VRT de 'nieuwsprogramma's' gratis moet aanbieden. In uw antwoord op een actuele vraag van de heer Decaluwe van 19 oktober 2005 stelt u zelfs dat 'alles wat te maken heeft met informatie en nieuws' kosteloos dient te zijn. Vandaag stellen we echter vast dat dit kosteloos aanbod beperkt blijft tot slechts drie programma's.

Een duidelijke definitie om te bepalen welk programma als nieuwsprogramma kan worden aangeduid, is niet altijd makkelijk op te stellen. Dat is een wel vaker voorkomend probleem bij televisie. We zouden evenwel kunnen vertrekken van het aanbod van de VRT-nieuwsdienst en met enige stelligheid zeggen dat minstens de programma's die door de nieuwsdienst worden gemaakt, onder de noemer 'nieuwsprogramma's' vallen. Dan gaat het over 'Het journaal', 'Koppen' en 'De zevende dag' op Eén; 'Terzake', 'Morgen anders' en 'Panorama' op Canvas; en 'Karrewiet' op Ketnet. Mogelijk vergeet ik er nog eentje. Dat zijn dus minstens zeven programma's, terwijl er maar drie gratis worden aangeboden. 'Morgen Beter' en 'Koppen' zitten vreemd genoeg wél in het betalende aanbod.

Mijnheer de minister, ik hou hier een pleidooi voor het gratis aanbod van nieuwsprogramma's. Mijn vragen liggen dan ook voor de hand. Is de verplichting om nieuwsprogramma's gratis aan te bieden door u verder gepreciseerd? Bestaan hier concrete afspraken over met de VRT? Acht u het noodzakelijk dat het gratis nieuwsaanbod van de VRT effectief wordt uitgebreid tot alle uitzendingen van de VRT-nieuwsdienst, en om welke uitzendingen gaat het dan? Zult u hiervoor stappen ondernemen?

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Mijnheer de voorzitter, ik sluit me graag aan bij de vraag van de heer Roegiers. Ook mijn fractie vraagt om een zo ruim mogelijk aanbod van nieuws en informatie ter beschikking te stellen van de bevolking. Mijnheer de minister, heeft een beperking te maken met het feit dat er in de programma's soms aangekochte reportages zitten waarvoor moet worden betaald?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, bij brief van 17 mei 2005 heeft de VRT mij meegedeeld dat ze regelmatig werd gecontacteerd door operatoren met het dringend verzoek om het VRT-aanbod op verschillende toestellen met een groter gebruiksgemak aan hun klanten ter beschikking te mogen stellen. De VRT somde tien on-demandinitiatieven op: drie van Telenet, vijf van Belgacom, inclusief Proximus en twee van Mobistar. Deze brief van VRT vindt u terug in een van de bijlagen bij mijn discussienota (*Parl. St. VL. Parl. 2004-2005, nr. 449/1*).

Op 25 mei heb ik de VRT geantwoord dat de VRT voor on-demandinitiatieven groen licht krijgt voor sommige toepassingen, met dien verstande dat de nieuwsprogramma's steeds kosteloos moeten worden aangeboden en dat er geen exclusiviteit mag worden toegekend aan bepaalde aanbieders. Op basis van mijn brief heeft de VRT onderhandeld met Telenet over een on-demandpakket. Het aanbieden van een gratis nieuwsaanbod vergt ook van de distributeur heel wat investeringen. Het gaat telkens ook om individuele aanvragen die de capaciteit van de kabel belasten. Dat leidt tot technische, operationele en financiële inspanningen. Toch heeft de VRT bereikt dat de nieuwsprogramma's met de meeste actuele informatie gratis aan de abonnees worden aangeboden. Dat geldt trouwens ook voor VTM.

Toen ik eerder stelde dat alle informatieve programma's gratis moeten worden aangeboden, doelde ik uiteraard op 'Het journaal', 'Terzake' en 'Karrewiet', zodat het democratisch recht van de Vlaming om het nieuws te bekijken, wordt gewaarborgd. Als er een breder gamma kan worden aangeboden, dan ben ik daar uiteraard voorstander van. Dat zal echter niet alleen door de VRT worden beslist, maar ook door de distributeurs. Na de eerste fase zullen we dat probleem moeten bekijken. Dat kan gebeuren bij de discussie over de beheersovereenkomst of bij de bespreking van het nieuwe VRT-decreet, en meer bepaald als het gaat over de taak van de raad van bestuur.

Ik heb op dit ogenblik niet de macht om bepaalde zaken op te leggen. Ik heb enkel verklaard wat in mijn ogen zou moeten gebeuren. Nieuws en informatieverstrekking moeten prioriteiten blijven. De VRT moet zich ten aanzien van de distributeurs neutraal opstellen.

Ik ben van mening dat de VRT en Telenet een verantwoord akkoord hebben bereikt. Belgacom biedt nog geen gelijkaardig platform aan. We bevinden ons duidelijk nog in een opstartfase. De heer Roegiers heeft dit trouwens zelf geïllustreerd. Hij heeft geprobeerd het journaal van 13 uur op te vragen, maar hij heeft het laatavondjournaal van de dag voordien te zien gekregen.

Deze opstartfase gaat gepaard met een aantal onzekerheden en problemen. In de persmededeling van de VRT is sprake van 10.000 opvragingen van nieuwsprogramma's. Telenet heeft me evenwel een ander cijfer verstrekt. Volgens Telenet slaat het door de VRT aangehaalde cijfer op PCTV en worden wekelijks 2800 nieuwsuitzendingen van de VRT opgevraagd. Het gaat hier om het journaal van 13 uur, het journaal van 18 uur, Terzake en Karrewiet.

De cijfers van Telenet maken duidelijk dat de digitalisering zich nog in een opstartfase bevindt. Het aantal abonnees is nog beperkt. De diensten ontvangen nog relatief weinig aanvragen. Ten opzichte van het totale aantal gebruikers, betekenen deze opvragingen natuurlijk wel iets. Bovendien moet de digitalisering nog groeien.

Ik verwijs hier natuurlijk ook naar de discussienota die ik in dit verband heb ingediend en naar de krijtlijnen die ik voor het beleid heb uitgetekend. Ik heb gisteren nogmaals beklemtoond dat de meer-

waarde voor de Vlaamse kijkers in de interactiviteit, de verrijkte inhoud en de video-on-demand schuilt. De nieuwsuitzendingen en het archief vormen een belangrijk aspect hiervan.

In de persmededeling van de VRT staat dat mensen eigenlijk de keuze tussen twee mogelijkheden hebben. Het volledige video-on-demandprogramma kost 5,95 euro. Het is evenwel ook mogelijk om individuele programma's op te vragen. Dit is me tijdens mijn gesprekken met de VRT niet meegedeeld. Deze werkwijze geniet niet mijn voorkeur. Ik veronderstel dat de commerciële zenders het zo zullen aanpakken. Ik vind dat de VRT zijn totale pakket tegen een lage prijs ter beschikking moet stellen.

De VRT heeft me verklaard dat het grootste deel van deze inkomsten naar Telenet gaat. Dit is allicht de oorzaak van de enigszins verwarrende communicatie. Ik heb vroeger al eens verklaard dat het om een aanbod van Telenet gaat. De VRT heeft dit ondertussen naar zich toe getrokken. Ik wil het hier echter niet enkel over de communicatie hebben. Een groot deel van de prijs die de kijker betaalt, gaat naar de distributeur. De distributeur zorgt voor een individuele dienstverlening aan de kijkers die bepaalde programma's op een bepaald ogenblik willen bekijken. Er is me niet meegedeeld dat het om tarieven van 0,50 euro tot 1,95 euro per programma zou gaan. Ik dacht dat het opvragen per programma op het archief sloeg. Ik zal de VRT om een verduidelijking vragen. Dit is tijdens onze eerdere gesprekken alvast niet aan bod gekomen.

De VRT beschikt vandaag over een gratis video-on-demandaanbod. Op die manier tracht de VRT zijn voornaamste opdracht, het verstrekken van onafhankelijke informatie aan zo veel mogelijk mediagebruikers binnen de Vlaamse Gemeenschap, mee in te vullen. Een uitbreiding van alle nieuwsprogramma's tot alle informatieprogramma's van de nieuwsdienst is niet evident. Om het succes van het video-on-demandaanbod te beoordelen, moeten we de eerste resultaten van het digitaal televisieproject afwachten. Het lijkt momenteel alvast niet mogelijk om het gratis aanbod sterk uit te breiden.

Met een dergelijke uitbreiding gaat een bepaalde kostprijs gepaard. Voor de VRT ligt die kostprijs niet zo hoog. Het gaat tenslotte om programma's die al gemaakt zijn. Voor de distributeurs kan die uitbreiding echter technische, operationele en financiële implicaties hebben. Zodra het gratis aanbod niet langer in verhouding staat tot het bedrijfsplan van een

operator, zal die natuurlijk om een terugbetaling van de kosten vragen. Indien de VRT niet wil betalen, zal de gebruiker voor dit comfort zelf moeten betalen. De huidige regeling stemt overeen met de wensen van de Vlaamse Regering. Nieuwe mogelijkheden worden geïntroduceerd en de Vlaamse kijkers worden met respect behandeld.

Ik wil deze zaak blijven relativeren. Het gaat eigenlijk goed. We hebben een meerwaarde voor de kijker gecreëerd. Ik hecht hier veel belang aan. Ik heb van in het begin gevraagd de kijker hiervoor niet te laten betalen. Uit de cijfers van Telenet blijkt dat we ons echt nog in de opstartfase bevinden. Het gaat slechts over een klein gedeelte van de kijkers. We moeten ons momenteel nog op de generalistische netten blijven focussen. Deze netten zijn zeer belangrijk voor de informatieverstrekking aan alle Vlamingen.

Zodra de opstartfase is afgerond, moeten we het aanbod evalueren. Op dat ogenblik moeten we nagaan hoe we dit alles in de beheersovereenkomst met de VRT willen formuleren. De VRT moet een aantal principes respecteren. Themakanalen moeten gratis zijn. Het digitaal aanbod moet ten opzichte van de distributeurs neutraal zijn. Het video-on-demandaanbod moet voor een aantal programma's gratis zijn.

Deze zaak belangt niet enkel de VRT aan. Er zal steeds met de distributeurs moeten worden onderhandeld. Indien te veel programma's in het gratis pakket terechtkomen, zullen ze hun kosten op de VRT willen verhalen.

Ik heb de indruk dat de heer Roegiers ook op een evaluatie van het aanbod aanstuurt. Momenteel loopt alles goed. We zouden in de beheersovereenkomst kunnen opnemen dat de raad van bestuur voor de evaluatie moet instaan. Het gaat hier immers om strategische opties. De raad van bestuur zou dan kunnen beslissen welk onderdeel van het video-on-demandaanbod gratis blijft en voor welk onderdeel de kijkers zouden moeten betalen.

We mogen niet vergeten dat het hier om een bijkomend comfort gaat. Mensen die het nieuws hebben gemist en over een digitaal abonnement beschikken, kunnen op een gepaster moment alsnog naar de nieuwsuitzendingen kijken. Dat is de huidige stand van zaken.

Momenteel beantwoordt het aanbod aan de vraag. Ik zal het aanbod evalueren. We bevinden ons volop

in een evolutiefase. Tijdens de evaluatie moeten we rekening houden met de twee aspecten die ik daarnet heb aangehaald.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Het antwoord van de minister heeft een en ander verduidelijkt. Blijkbaar had ik niet alle informatie correct geïnterpreteerd. Ik meende uit het persbericht te mogen afleiden dat het om een beslissing van de VRT ging.

Over de voordelen van een all-inprijs en van een prijs per programma valt te discussiëren. Iemand die occasioneel eens een programma wil herbekijken, kan dat voor minder dan 1 euro. Wie meer wil zien, moet een abonnement nemen en 5,95 euro betalen. Voorzover ik heb kunnen achterhalen, zijn de individuele programma's echter nog niet beschikbaar. Wie een apart programma wil opvragen, wordt meteen naar de abonnementen doorverwezen.

Wat het gratis opvragen van nieuwsprogramma's betreft, blijf ik het aanbod vrij pover vinden. Blijkbaar ligt dit aanbod niet in de handen van de VRT. Ik vraag me af of we de distributeurs kunnen oproepen om dit aanbod uit te breiden. We zouden hiervoor een voorstel van resolutie kunnen indienen. Via allerlei constructies is het Vlaamse Gewest immers aandeelhouder van Telenet. We moeten die mogelijkheid eens van nabij bekijken. Ik vind het belangrijk dat de nieuwsprogramma's gratis ter beschikking worden gesteld.

De voorzitter: Mijnheer Roegiers, we hebben de vertegenwoordigers van Telenet uitgenodigd om op 12 januari 2006 de vergadering van deze commissie bij te wonen. Het is misschien eenvoudiger hun dan uw vraag voor te leggen.

De heer Jan Roegiers: In dat geval kunnen we dit onderwerp dan bespreken.

De minister heeft terecht verklaard dat de opstartfase moet worden geëvalueerd. Hij heeft er echter niet bij gezegd hoe lang die opstartfase volgens hem zal duren. Momenteel gaat het om 2800 hits. Er zijn nog niet veel abonnees. De digibox is echter vrij duur. Ik neem aan dat het aantal hits zal stijgen, maar dat de groei traag zal verlopen. Hoeveel tijd gunt de minister zichzelf, de VRT en de distributeurs om de opstartfase te finaliseren en vervolgens te evalueren?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik heb gemerkt dat de VRT hierover een standpunt heeft ingenomen. De VRT heeft mij nochtans verteld dat dit van het aanbod van de distributeurs afhangt. De VRT zou liefst voor een all-informule kiezen. Voor de kijker lijkt dit een betere en meer democratische oplossing.

Hoewel de persmededeling andere informatie bevat, bestaat het aanbod blijkbaar niet. Ik weet niet of het hier om een fout of om een nieuw voorstel van de VRT gaat. Ik zal de VRT om meer uitleg vragen. De VRT heeft destijds verklaard voor de laagst mogelijke prijs te opteren. Het grootste deel van de prijs voor de kijker zou voor Telenet bestemd zijn. De VRT zou voor het aanbod van de afgelopen zeven dagen een zo laag mogelijke prijs aanrekenen. Ik zal de VRT vragen wat de bedoeling van de toegevoegde zin is.

Volgens de heer Roegiers is het aanbod vrij pover. Ik verwijs in dit verband naar de reactie van de voorzitter. De distributeurs zijn uitgenodigd op een hoorzitting van deze commissie. Dit lijkt me een geschikt moment om hun vragen te stellen. Een gesprek lijkt me alvast beter dan een voorstel van resolutie.

Ik heb de distributeurs zelf ook om uitleg gevraagd. Ze hebben eerst nagekeken of deze informatie eventueel een invloed op hun beurspositie zou kunnen hebben. Vervolgens hebben ze me toestemming gegeven om deze informatie vrij te geven.

Ik heb de stand van zaken reeds toegelicht. Alles is relatief. We moeten uiteindelijk tot een evaluatie overgaan. Momenteel is het daarvoor evenwel nog te vroeg. We moeten wachten tot de beheersovereenkomst is afgesloten. Dit lijkt me een minimale wachtperiode. In de loop van de komende maanden zal het aanbod en het aantal abonnees ongetwijfeld groeien. Binnen een half jaar zullen we een beter zicht op de situatie hebben.

De kritische drempel, die 5 percent bedraagt, is nog steeds niet bereikt. Het video-on-demandaanbod kan op dit vlak natuurlijk een trekkersrol vervullen. Aan het gedeelte dat niet onder de nieuwsuitzendingen valt, is natuurlijk een kostprijs verbonden. We kunnen de distributeurs vragen om alles gratis aan te bieden. We moeten echter rekening houden met de economische logica. Die bedrijven willen natuurlijk winst maken. Zodra Belgacom een eigen platform heeft ontwikkeld, zal concurrentie ontstaan. Het bestaan van twee spelers op de markt lijkt me voor de kijker de beste garanties te bieden. Misschien zal

de satelliettelevisie ook voor een daling van de kostprijzen zorgen.

In andere landen evolueert de situatie sneller. Zoals ik hier al herhaaldelijk heb verklaard, zitten we met een handicap. Onze voorsprong heeft in feite een afremmend effect. In Vlaanderen beschikt 97 procent van de kijkers over een kabelaansluiting. Tijdens de Europese ministerraad heb ik vernomen dat mensen in het buitenland omwille van de betere beeldkwaliteit naar digitale televisie overschakelen. Ik heb nog nooit een Vlaming ontmoet die omwille van de beeldkwaliteit overstapt. De digitale beeldkwaliteit is beter. Dit vormt voor onze kijkers echter geen determinerende factor. We moeten ons concentreren op de meerwaarde. Ik heb de VRT van in het begin gevraagd om door middel van video-on-demand en van een verrijkte inhoud een meerwaarde te realiseren. Hetzelfde geldt voor de interactiviteit, die nog steeds in de kinderschoenen staat. Dit gaat niet snel vooruit. De zoektocht naar meerwaarde is evenwel zeer boeiend.

We moeten deze discussie samen met de discussie over de themakanalen voeren. Het beruchte derde spoor zal een interessante oefening worden. Aangezien we over beperkte budgettaire middelen beschikken, zullen we de juiste klemtonen moeten leggen om televisiekijkend Vlaanderen een meerwaarde te kunnen bieden. Ik hoop dat we in de loop van de komende maanden een constructieve dialoog met de VRT zullen voeren en goede oplossingen zullen vinden. We moeten minstens op het einde van deze periode wachten voor we tot een evaluatie kunnen overgaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de gevolgde procedure voor het toekennen van subsidies aan kunstorganisaties

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, aan het ministerieel besluit van 24 juni 2005 betreffende de subsidiëring van de kunstorganisaties is een hele beslissingsprocedure voorafgegaan. De procedure is door een aantal decreten en uitvoeringsbesluiten

vastgelegd. Het is om heel wat redenen belangrijk over een dergelijke procedure te beschikken. De procedure verschaft de betrokken organisaties duidelijkheid en rechtszekerheid over de wijze waarop hun werking wordt beoordeeld, de wijze waarop de subsidies worden toegekend en de termijnen waarbinnen dit alles moet gebeuren. De aanwezigheid van beoordelingscriteria zorgt ervoor dat iedereen aan de hand van dezelfde criteria wordt beoordeeld. Op zich is dit widedes. Willekeur moet immers worden uitgesloten.

Het volgen van de procedure heeft steeds tot doel te komen tot een zo objectief mogelijk subsidiebesluit, waar iedereen zich willens nillens bij moet neerleggen. Ik vind het onrustwekkend dat de procedure op een aantal vlakken blijkbaar niet is gevolgd. Ik geef even een paar voorbeelden.

Mijn eerste voorbeeld is misschien niet echt zeer gewichtig. Indien mijn informatie klopt, zijn de beoordelings- en adviescommissies vijf en een halve maand te laat samengesteld. Of deze vertraging van levensbelang is, moeten andere instanties beslissen. Ik wil er enkel op wijzen dat de samenstelling eigenlijk drie maanden na de ondertekening van het decreet had moeten plaatsvinden.

Mijn tweede voorbeeld lijkt me een stuk gewichtiger. De adviesprocedure is namelijk niet helemaal gevolgd. Het decreet en het uitvoeringsbesluit specificeren dat alle organisaties een voorstel van beslissing hadden moeten ontvangen. Op die manier wordt de organisaties de kans gegeven om op een geïntegreerd advies te reageren. Ze hebben echter enkel het voorontwerp van advies ontvangen. Er is met andere woorden nooit een geïntegreerd advies opgestuurd. De organisaties hebben een advies van de diensten van de minister over de financiële en beheersmatige aspecten van hun subsidieaanvraag ontvangen. De beoordelingscommissie is om een reactie op de inhoudelijke en de kwaliteitsaspecten gevraagd. Een geïntegreerd advies maakt het de organisaties mogelijk op een globaal document te reageren. Dat deze noodzakelijke behoefte niet is ingevuld, stemt tot nadenken.

Mijn derde voorbeeld weegt nog het zwaarst door. In het Kunstendecreet worden de subsidiecriteria letterlijk en exhaustief opgesomd. Indien mijn informatie klopt, heeft de minister voor een of meerdere organisaties of groepen van organisaties aanvullende beoordelingscriteria gehanteerd. Het Kunstendecreet voorziet in een procedure om nieuwe, aanvullende

beoordelingscriteria in te voeren. Deze procedure is echter niet gevolgd. Bepaalde organisaties hebben een verwijzing naar een nog onbestaande regelgeving gekregen. Als ik zeg dat dit tot nadenken stemt, druk ik me eigenlijk nog zeer voorzichtig uit.

Mijnheer de minister, klopt mijn informatie? Zo ja, kunt u me zeggen waarom dit is gebeurd? Is het u toegestaan om buiten het kader van de vastgelegde procedures te treden? Zo ja, kunt u me dan vertellen welke voorwaarden hieraan zijn verbonden?

Ik heb ook een meer algemene vraag. Welke juridische en maatschappelijke gevolgen denkt u dat er zijn bij het kunstenebeleid? Hoe verhoudt dit alles zich tot de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en tot goed bestuur in het algemeen?

Geloof mij, mijnheer de minister, als ik zeg dat ik deze vraag liever niet zou stellen, zeker niet als lid van de meerderheid. Ik hoop dat ik een goed antwoord krijg. Als het waar is wat ik hier juist heb gezegd, dan zijn er toch wel een aantal problemen. U weet ook dat er een aantal gedingen hangende zijn. Ik laat me daar verder niet over uit. Ik zou het een enorm probleem vinden, mocht blijken dat door fouten of problemen de hele procedure, die voor veel organisaties een vorm van rechtszekerheid en levensvatbaarheid biedt, op losse schroeven zou komen te staan.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Gatz, ik zal beginnen met uw laatste opmerking. Ik zal daar een antwoord op trachten te geven. Alleen ben ik op mijn beurt een beetje verrast over een aantal door u affirmatief gestelde zaken die echter op niet veel waarheid rusten. Daarnaast zijn andere punten in uw vraag in deze commissie al heel uitgebreid aan bod gekomen.

De heer Sven Gatz: Daarvoor moet u zich tot de voorzitter van de commissie wenden. Mijn vraag werd ontvankelijk verklaard.

De voorzitter: Mijnheer Gatz, er was inderdaad een klein probleem met deze vraag. Ze werd even uit het oog verloren, en komt hierdoor later aan bod dan oorspronkelijk gepland.

De heer Gatz: Dat is niet mijn verantwoordelijkheid.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Gatz, ik kan en wil u volledig bijtreden in uw visie dat het belangrijk is

om bij de toekenning van subsidies aan kunstenuorganisaties over een degelijke procedure te beschikken en ervoor te zorgen dat bijvoorbeeld de aanvragers van een meerjarige subsidiëring volgens dezelfde criteria worden beoordeeld. Daardoor wordt willekeur uitgesloten. Ik heb dan ook het nodige gedaan om de bestaande procedure op alle punten te volgen.

Wat het moment van samenstelling van de beoordeningscommissies en de adviescommissie kunsten betreft, wil ik u wijzen op het probleem van de overgang naar een nieuwe legislatuur in de zomer van 2004. Het Kunstendecreet werd goedgekeurd op 2 april 2004. Uiterlijk 3 maanden later had de samenstelling klaar moeten zijn. De facto was die termijn eigenlijk al overschreden op het moment van aantreden van de nieuwe regeerpluog. Dat is ook de reden waarom ik aanstuurde op een aanpassing. Ik verwijs naar artikel 2, punt 2 van het decreet tot wijziging van het Kunstendecreet, dat door het Vlaams Parlement op 25 mei 2005 werd aangenomen. Daardoor wordt de bepaling dat de beoordeningscommissies en de adviescommissie uiterlijk 3 maanden na goedkeuring van het decreet moesten worden opgericht – zoals vermeld in artikel 81 van het Kunstendecreet – gewijzigd in de bepaling dat deze commissies uiterlijk 9 maanden na ondertekening van het decreet moeten worden opgericht. Ik heb erop toegezien dat deze decreetwijziging stipt werd nageleefd.

In uw tweede vraag stelt u dat de adviesprocedure niet werd gevolgd, doordat het 'geïntegreerde advies' niet werd opgestuurd aan de organisaties. Ik kan mij niet vinden in deze interpretatie van het decreet. Artikel 85, punt 5 bepaalt immers dat 'het voorontwerp van beslissing bezorgd wordt aan de aanvrager, die op grond daarvan bij de administratie een schriftelijke reactie kan indienen.' Het decreet spreekt trouwens nergens van een 'geïntegreerd advies', al geef ik toe dat dit steeds de betrachting is. Daarom preciseert het decreet niet exact in welk gedeelte van het tijdspad het zogenaamde 'geïntegreerd advies' moet worden opgesteld. De logica wil echter dat dit gebeurt bij het einde van de adviesprocedure, als de beide adviserende lichamen, met name de administratie en de beoordeningscommissie, over alle nodige elementen beschikken. Deze adviesprocedure werd dan ook volledig nageleefd.

Om in de toekomst echter misverstanden te vermijden en de transparantie te verhogen, overweeg ik om bij een eerstvolgende evaluatie van het Kunstendecreet een decreetwijziging voor te stellen, waarbij het 'geïntegreerd advies' precies wordt gesitueerd in het

tijdspad van de adviseringsprocedure, met name op het einde van de procedure. Op dit moment is er echter geen sprake van dat het decreet op dit vlak zou zijn geschonden.

In uw laatste opmerking gaat u ervan uit dat ik aanvullende beoordelingscriteria zou hebben gebruikt. Deze stelling is onjuist. Ik heb al een aantal keren in deze commissie verduidelijkt, bijvoorbeeld tijdens de bespreking van de beleidsnota en recent nog tijdens de bespreking van de beleidsbrief 2006, dat ik als minister van Cultuur een visie heb op het cultuurbeleid en als dusdanig tijdens het beslissingsproces voor de subsidiëring van organisaties binnen het Kunstendecreet krachtlijnen heb uitgezet en prioriteiten heb geformuleerd. Dergelijke beleidsopties zijn geenszins in tegenspraak met de basisvoorwaarden, de beoordelingscriteria of de subsidiëringvoorwaarden die voorkomen in het Kunstendecreet.

Wat uw opmerking betreffende een onbestaande regelgeving betreft, wil ik opmerken dat ik, op het moment dat ik besliste om de musicals prioritair te ondersteunen binnen de cultuurindustrie, wel degelijk een heldere kijk had op de manier waarop dit nieuwe instrumentarium uitgebouwd zou worden. Op dat moment beschikte ik inderdaad nog niet over een operationele regelgeving. Daar wordt, zoals u weet, hard aan gewerkt. Zoals beloofd zal dit begin volgend jaar op de sporen staan, met andere woorden op het moment dat ook het Kunstendecreet van start gaat.

Ik heb trouwens geen enkele organisatie 'doorverwezen' of uitgesloten van ondersteuning binnen het Kunstendecreet. Ik heb wel een beslissing genomen over het al dan niet toekennen van structurele middelen. Ik heb beslist om de musicalorganisaties niet structureel te verankeren binnen het Kunstendecreet, zoals dat trouwens ook is gebeurd voor heel wat andere aanvragen. Het is de bedoeling dat ze optimaal zouden kunnen worden ondersteund zowel binnen de diverse ondersteuningsmogelijkheden in de cultuurindustrie, als projectmatig binnen het Kunstendecreet. Indien één individuele aanvraag van deze sector structureel zou worden ondersteund, dan wordt onmiddellijk enige steun vanuit de cultuurindustrie uitgesloten.

Wat ik wel tot vervelens toe uitdrukkelijk heb herhaald, is dat ik voor 2006 binnen het Kunstendecreet projectmatige middelen heb vrijgemaakt voor het ondersteunen van de musical. Ik ben uiterst verbaasd

dat er geen enkele projectaanvraag is ingediend door deze sector. Er is geen enkel dossier binnengekomen. Ofwel vindt men het niet nodig, ofwel niet wenselijk, ofwel zet de sector alles op alles voor een ondersteuning via projectsubsidie.

Voor alle duidelijkheid zal ik het laatste punt nog eens herhalen. Ik heb wel beslist om musicalorganisaties niet structureel te verankeren binnen het Kunstendecreet opdat ze optimaal zouden kunnen worden ondersteund én binnen de diverse ondersteuningsmogelijkheden binnen de cultuurindustrie, én projectmatig binnen het Kunstendecreet. Mijn conclusie is dat ik geen problemen zie die zich kunnen voordoen, noch van juridische, noch van maatschappelijke aard.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, ik wil hier niet verder over polemiseren. Het is er me ook niet om te doen te zien welke organisaties al dan niet gelijk hebben. Na elke procedure zijn er reacties. Het is ook normaal dat ze zich met alle middelen, ook juridische, proberen te verdedigen. Dat is hun goed recht.

Het gaat me er wel om te weten of de regels van het decreet worden geëerbiedigd en of de overheid de regels die ze zelf oplegt, ook toepast. Het is uw woord tegen het mijne. Ik hoop uit de grond van mijn hart dat u gelijk hebt. Anders zou het wel eens kunnen dat op de korte termijn de gevolgen voor de sector niet te overzien zijn. We zullen zien. En ik herhaal het nog eens, ik hoop dat u gelijk hebt.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de minister, kunt u zeggen welke drie musicalorganisaties een aanvraag hebben ingediend?

Minister Bert Anciaux: Het gaat om STIHMUL, de Stichting Hedendaagse Musical die samen met nog twee andere organisaties het Musicalhuis vormt, Musical Vlaanderen van mevrouw Lepomme, en Vlaamse Theaterproducties met de heer Allaert en Music Hall.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de criteria en de procedure voor het afsluiten van topsportcontracten

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de jongste weken vernamen we via de media de namen van atleten die een topsportcontract hebben ondertekend. Daarna leverden de betrokken atleten of journalisten de nodige commentaar. Bepaalde atleten die niet langer in aanmerking komen voor zo'n contract, lieten daarbij hun ongenoegen blijken. Zo verklaarde bijvoorbeeld Veerle Dejaeghere dat ze zal bewijzen dat het niet toekennen van zo'n contract ten onrechte is gebeurd. Ze wijst met de vinger naar de minister en de topsportmanager Ivo Van Aken.

Sommige journalisten slijpen hun pen bij het evalueren van de atleten die zo'n contract wel binnenhalen. In De Morgen van 3 december las ik een vernietigend commentaar over Niels Desein en Yannick Mertens, allebei tennissers 'die tot op heden niks hebben bewezen' en toch zo'n contract aangeboden hebben gekregen. Niels Desein staat op de 859e plaats van de ranking, en Yannick Mertens staat er zelfs niet in.

Het is belangrijk dat we in het Vlaams Parlement goed weten hoe zo'n procedure verloopt. Mijnheer de minister, aan welk voorwaarden moet de atleet voldoen om zo'n topsportcontract te krijgen? Sommigen beweren dat een sporter binnen zijn discipline tot de top 16 moet behoren. Over hoeveel atleten gaat het nu precies? Kunt u daar een overzicht van geven?

Wat houdt zo'n contract in? Hoe lang duurt zo'n contract? Is daar een resultaatsverbintenis aan verbonden? Moeten sporters tijdens die periode aan bepaalde voorwaarden voldoen? Hoe zit het met hun salaris? Is een salaris noodzakelijk bij sponsoring?

Er is een stuurgroep Topsport opgericht die wordt voorgezeten door de topsportmanager, met leden van het Bloso, het BOIC, Jeugd en Sport. Wordt zo'n beslissing daar eenparig goedgekeurd? Kan zo'n topsportcontract worden gecombineerd met hogere studies? Wie is de eindverantwoordelijke voor de contracten? Ik veronderstel dat dat de minister is.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de voorzitter, met de regelmaat van een klok begint het al dan niet toekennen of verlengen van een topsportcontract een eigen leven te leiden in de pers. Het zou interessant zijn om dergelijke zaken zo objectief mogelijk te kunnen voorstellen, zodat niet de perceptie ontstaat dat met twee maten en twee gewichten wordt gewerkt. Mijnheer de minister, ik veronderstel dat onder andere de stuurgroep Topsport initiatieven zal nemen.

Ik vroeg me af of de verandering van het statuut van het Bloso de eindverantwoordelijkheid doet verschuiven. Er is de raad van bestuur, maar die wordt opgedoekt. (*Opmerkingen van minister Bert Anciaux*)

Het blijft dus uw verantwoordelijkheid.

Ik wil er ook op wijzen dat we deze vragen niet enkel moeten stellen over de problematiek bij de atleten, maar in de toekomst kan dat ook van belang zijn voor de topsporttrainers. Wat als een bepaalde topsporttrainer niet goed presteert? Ik wil een vergelijking maken met het voetbal. Als een trainer niet presteert, wordt die ontslagen en ontstaat een polemiek in de pers. Er zijn nog niet veel topsporttrainers aangesteld, maar ik vermoed dat we in de toekomst met deze problematiek geconfronteerd kunnen worden.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, ik zal er alles aan doen om te vermijden dat binnen alle sporttakken een algemeen systeem ontstaat waarbij de verantwoordelijkheid wordt doorgeschoven. Het is al erg genoeg dat het in één sporttak voortdurend voorkomt. We zullen zeker niet stimuleren dat het wordt veralgemeend, integendeel.

Mijnheer Van Nieuwkerke, we zijn er mee bezig om alles sterk te objectiveren en te werken op basis van duidelijke gemeenschappelijke criteria. In het verleden – met alle respect voor de initiatieven die in het verleden werden genomen – was er veel meer willekeur. Veel statuten werden toegekend of geweigerd op basis van de individuele beoordeling van een of twee personen. Nu is een systeem uitgewerkt waar veel mensen bij betrokken zijn. Het gaat meer dan ooit om een objectivering. Iedereen mag gerust zijn: de objectiviteit zal enkel nog stijgen.

De belangrijkste vraag is natuurlijk aan welke voorwaarden een atleet moet voldoen. De topsportcon-

tracten waarvan sprake zijn tewerkstellingscontracten die in het gesco-project 80.639 thuishoren. Het Bloso fungeert als werkgever. Voor alle topsportcontracten worden trouwens gelijkaardige criteria gehanteerd. We hebben het hier al uitgebreid over gehad. Of een topsporter na afloop van zijn contract opnieuw wordt opgenomen, is afhankelijk van de geleverde topprestaties of de sportieve capaciteiten om in de eigen discipline naar de Europese of de wereldtop door te groeien. Deze regel geldt overigens ook voor alle andere gesco-projecten die met het topsportstatuut verband houden. Ik denk in dit verband onder meer aan Atletiek Vlaanderen, aan verschillende wielerploegen en aan Basketbalclub Oostende.

De stuurgroep Topsport heeft criteria voor de opname in het tewerkstellingsproject uitgewerkt. De topsporters zijn in verschillende groepen onderverdeeld. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen topatleten, topatleten in wording en beloftevolle jongeren. De criteria voor de beloftevolle jongeren zijn natuurlijk niet identiek aan de criteria voor topatleten. Topatleten hebben reeds een bepaald niveau bereikt. Ze moeten trachten dit niveau te behouden en te verhogen. De beloftevolle jongeren bevinden zich in de fase voor ze echte topatleten worden. Dit onderscheid is belangrijk. Indien we deze periode zouden verwaarlozen, zouden we geen doorstroming naar de wereldtop kennen.

Wat de topatleten betreft, maakt de stuurgroep Topsport tevens een onderscheid tussen de Olympische ploegsporten en de Olympische, Paralympische en niet-Olympische individuele sporten. De individuele topatleten in Olympische sporten komen in aanmerking voor een tewerkstellingcontract als ze hoog scoren op Europees of op wereldniveau. Dit betekent dat ze op wereldkampioenschappen de plaats van het twaalfde land behalen, op Europese kampioenschappen de plaats van het achtste land behalen, op grote internationale toernooien een finale- of een vooraf bepaalde plaats behalen of, voor badminton, tafeltennis en tennis, de 32e plaats op de wereldranglijst bereiken. De plaats die een land behaalt, moet natuurlijk in functie van de deelnemende landen worden beoordeeld. Indien een Vlaming op het WK 10.000 meter vierde wordt, vlak na drie Kenianen, neemt hij eigenlijk de plaats van het tweede land in. (*Gelach*)

Voor de Paralympische sporttakken geldt het behalen van een medaille op de Paralympics of op een wereldkampioenschap als een instapvoorwaarde.

Voor de niet-Olympische sporten geldt het behalen van een medaille op de wereldspelen of op het wereldkampioenschap als een instapvoorwaarde. De kwaliteit van het deelnemersveld is steeds bepalend en kan de selectie eventueel beïnvloeden. Ook met betrekking tot de ploegsporten gelden de prestaties en de resultaten als het belangrijkste criterium om voor een tewerkstellingscontract in aanmerking te komen. Ploegsporters moeten zich kwalificeren voor en resultaten behalen op wereld- en/of Europese kampioenschappen. Ploegen met reële kwalificatiekansen voor de Olympische spelen en/of een wereldkampioenschap komen eveneens in aanmerking.

Voor de beloftevolle jongeren mogen we ons niet tot het prestatieprofiel beperken. We moeten uiteraard ook rekening houden met de intrinsieke kwaliteiten. Onder prestaties verstaan we piekprestaties, de prestatie-evolutie en de prestatiedichtheid tijdens internationale wedstrijden en toernooien. De implementatie van de intrinsieke kwaliteiten in een topsportloopbaan houdt in dat het technisch, motorisch, fysiek, mentaal en sociaal profiel van een atleet in de goede richting moet evolueren. Dit zijn de zogenaamde ontwikkelingslijnen of -zones waarop de topsportmanager tegenover de federaties sterk de nadruk legt.

Ik wil hier toch even opmerken dat het artikel over onze tennissers in De Morgen echt beneden alle peil was. De heer Dessein staat op de achtste plaats van de wereldranglijst voor junioren. Hij bevindt zich uiteraard aan de bovenzijde van de ontwikkelingszone. Hij is een beloftevolle jongere. We moeten in dit verband natuurlijk de wereldranglijst voor junioren als criterium hanteren. De piekperiode van een atleet verschilt van sport tot sport. Mannelijke tennissers moeten na hun 18 jaar nog even doorgroeien voor ze financieel zelfbedruipend kunnen worden. De toekenning van tewerkstellingscontracten aan deze mensen is dan ook meer dan verantwoord. De heer Mertens heeft ervoor gekozen eerst zijn studies te beëindigen. Om die reden heeft hij slechts aan een gering aantal internationale toernooien deelgenomen. Gedurende de voorbije 4 jaar heeft hij evenwel de intrinsieke kwaliteiten van de ontwikkelingszones vertoond.

Ik heb hierover al lange discussies gevoerd. In de loop van de huidige en de vorige legislatuur ben ik regelmatig met kritiek geconfronteerd. In deze commissie is veel kritiek op de wielerploegen Jong Vlaanderen en Chocolade Jacques geuit. Ik heb die kritiek uiteraard grondig laten onderzoeken. Uiteindelijk heb ik

besloten de werking voort te zetten. Ik ben absoluut overtuigd van het grote belang van de opleidingen van de tewerkstellingscontracten voor sporters die de top nog niet hebben bereikt. Op deze manier bieden we hen een overbrugging tussen de topsportschool en het topsportstatuut.

We moeten goed beseffen in welke sportdisciplines we moeten investeren. In sommige gevallen gaat het om tewerkstellingscontracten. In het geval van gymnastiek is dit niet het geval. Gymnasten pieken immers op veel jongere leeftijd. In andere sporttakken duurt een loopbaan gelukkig veel langer.

We moeten atleten die het topsportniveau nog niet hebben bereikt, een overbrugging bieden. Daarom hebben we het statuut van de beloftevolle jongere in het leven geroepen. We zullen dat heel duidelijk uittekenen en hier voorleggen. Dit is essentieel, want anders is er sprake van een ontbrekende schakel in die opleiding. In het bewuste artikel wordt helemaal geen rekening gehouden met dat criterium. Dat zal ik duidelijker moeten maken tegenover de buitenwereld.

De heer André Van Nieuwerkerke: Er werd ook niet over die beloftevolle jongeren gesproken.

Minister Bert Anciaux: Inderdaad. Nemen we het voorbeeld van iemand die heel hoog scoort als junior, zoals die jongere in het tennis die een achtste plaats behaalde op de wereldkampioenschappen voor jongeren. Daarvan wordt dan gezegd dat hij 800e staat in de rangschikking bij de senioren. Dat is dan natuurlijk niet het juiste criterium, zeker als het gaat over beloftevolle jongeren. Daarmee is iedereen het wel eens, denk ik.

Het aantal atleten varieert elk jaar en is bovendien afhankelijk van de internationale prestaties, en van de jonge opkomende kwaliteitsvolle atleten. Het gescopte project 80.639 behelst in totaal 43 voltijdse equivalenten, waarvan er in het nieuwe seizoen 2006 bijna 40 zullen worden ingevuld. Het gaat over meer dan 30, maar net geen 40: er is immers ook sprake van een aantal deeltijdse equivalenten. Het totale aantal van 43 is zeer dichtbij. We naderen het weliswaar, maar momenteel is het nog niet helemaal bereikt. De criteria zijn zeker scherp genoeg en vergelijkbaar met die in succesvolle topsportlanden. We kunnen en moeten dus stellen dat dit contingent op termijn te beperkt zal zijn, van zodra onze inspanningen om het topsportbeleid binnen de federaties te verbeteren, resultaten oplevert. Vooralsnog is dat niet het geval, maar als het nodig is, zal ik actie ondernemen.

De geselecteerde topsporters en beloftevolle jongeren worden tewerkgesteld via een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur. Meestal gaat het om een overeenkomst van één jaar. Soms loopt het contract over een kortere periode van een half jaar, of over een langere periode van 2 jaar, in functie van de doelstellingen, zoals de Olympische Spelen, het wereldkampioenschap, enzovoort. Zo zullen er vanaf eind 2006 contracten van 2 jaar kunnen worden toegekend, zodat de atleet zich optimaal op de Olympische Spelen van 2008 kan voorbereiden. Zo hoeft hij niet noodzakelijk nog een evaluatie voor 2007 te hebben.

Ik wil terzake mogelijk nog een correctie doorvoeren. Gino De Keersmaecker heeft me na de Paralympics gezegd dat hij in Athene bij het discuswerpen een voorzichtige techniek had gehanteerd omdat hij niet het risico wou lopen geen medaille te halen en zo zijn topsportstatuut te verliezen. Als men tot de topdrie van de wereld behoort, en men speelt op veilig, dan is men zeker dat men één van de drie medailles heeft. Als men een risico neemt, kan men goud halen of niet de topdrie halen. Als daar echter meer van afhangt dan alleen die medaille, als men mogelijk zijn topsportstatuut kan verliezen omdat dit in een van de criteria vermeld stond, dan wil ik daar een aanpassing. Volgens mij mag dit niet op basis van één criterium worden bepaald. Die man heeft een schitterende prestatie geleverd, maar hij had misschien goud kunnen halen.

In de arbeidsovereenkomst is een resultaatsverbintenis opgenomen, waarin de doelstellingen worden gespecificeerd. Die doelstellingen zijn vooral gericht op prestaties tijdens internationale wedstrijden en meer bepaald Europese kampioenschappen, wereldkampioenschappen en Olympische Spelen. Duidelijke afspraken worden gemaakt betreffende het ethische aspect van de topsport. Meer specifiek gaat het over het naleven van de dopingreglementering. De uitstraling van de Vlaamse Gemeenschap speelt ook een rol.

Jaarlijks worden de geleverde prestaties geëvalueerd aan de hand van die vooraf geformuleerde doelstellingen. Het al dan niet behalen van die doelstellingen zal de verlenging of stopzetting van het contract bepalen. Er wordt slechts in uitzonderlijke gevallen gedelibereerd. Bijvoorbeeld wanneer er sprake is van een langdurige kwetsuur gaan we sporters niet nog eens extra straffen.

De tewerkgestelde atleten ontvangen een salaris volgens het diploma dat ze hebben behaald. Daartoe zijn we verplicht. Dat zijn de barema's van de Vlaamse

Gemeenschap. Dit wil zeggen dat het salaris varieert tussen het niveau van ongeschoolde, wat neerkomt op een jaarsalaris van 13.386,25 euro, en het niveau van licentiaat, met een jaarsalaris van 19.343,13 euro. Daarnaast beschikken de topatleten en opkomende topatleten over een werkingsbudget dat wordt geput uit de subsidies aan de betrokken federaties voor de deelname aan internationale wedstrijden en stages en de specifieke voorbereiding op de Olympische Spelen. Hierdoor kunnen ze hun sport, die ook hun beroep is, in optimale omstandigheden en in een gezond sociaal kader uitoefenen.

Het spreekt voor zich dat, wanneer een atleet een zodanig niveau haalt dat hij of zij zichzelf prof kan noemen, zoals bij topvoetballers, topwielrenners of toptennissers, hij of zij niet meer in aanmerking komt voor een tewerkstellingscontract. Hiervan zijn er een aantal voorbeelden, met als meest recente de succesvolle baanrenner Iljo Keisse. We analyseren atleet per atleet, en wanneer het inkomen – het salaris en/of de sponsorinkomsten – voldoende hoog is opdat de atleet financieel zelfbedruipend kan zijn, wordt het contract beëindigd.

Wat is nu de procedure terzake van de Task Force Topsport? Zoals al eerder gesteld, speelt het resultaat een zeer belangrijke rol, maar ook bij talentvolle jongeren zijn de intrinsieke kwaliteiten van zeer groot belang. Federaties die atleten hebben die aan de criteria voldoen, kunnen een aanvraag indienen bij mijn administratie, bij Bloso. Mijn administratie legt de aanvragen ter bespreking voor aan de Task Force Topsport. In deze task force zetelen Bloso, het BOIC, de Vlaamse Sportfederatie, de topsportmanager en de topsportexpert. Op basis van het advies van de task force wordt er een gesprek gepland met atleet, trainer, federatie en afgevaardigden van Bloso, het BOIC en de topsportmanager of de topsportexpert. Hierna wordt dan een voorstel tot aanwerving voorgelegd aan mezelf. Ik beslis over de aanvaarding ervan. Die beslissing stoelt op het protocol tussen mezelf en de minister van Werk, waarin die bevoegdheid werd overgedragen.

Mijn beslissing wordt dan overgemaakt aan het afdeling Tewelkstelling, om de tewerkstellingsprocedure af te ronden. Vanzelfsprekend wordt deze beslissing overgemaakt aan de leden van de Stuurgroep Topsport.

Sport en studie combineren is niet altijd een eenvoudige opdracht. Voor sommige sporten is dit niet

mogelijk door een te groot trainingsvolume en/of te veel buitenlandse stages of competities. De studiemogelijkheden van de atleet bepalen natuurlijk ook de kansen op het kunnen combineren van studie en sport.

Sinds vorig jaar is er een apart project Topsport en Studie opgestart, met als voornaamste doel topsport en hogere studies op een perfecte wijze te combineren. Door het academiejaar te spreiden over twee kalenderjaren, wordt plaats gemaakt om voldoende te trainen en om in optimale omstandigheden te kunnen deelnemen aan de internationale wedstrijden. Naast de spreiding wordt voor de atleten een optimale periodisering nagestreefd, zodat de studieaccenten in de minder drukke sportperiodes komen te liggen.

De atleten die in het project Topsport en Studie worden opgenomen, krijgen ook een vergoeding, zodat de meerkosten die zijn verbonden aan de spreiding van de studies, worden gecompenseerd. Over de verdere ondersteuning heb ik het al gehad in mijn antwoord op de vorige vragen.

Ten slotte vroeg u wie de eindverantwoordelijke is. De task force topsport moet, op basis van de criteria die zijn goedgekeurd door de stuurgroep Topsport, en die bekrachtigd zijn door mezelf, als minister van Sport, een voorstel aan mij voorleggen. Het is dus de minister van Sport die, op basis van het voorstel, het tewerkstellingscontract dan uiteindelijk definitief toekent, en het dossier ter afhandeling bezorgt aan de administratieve dienst van de minister van Werk, volgens het protocol.

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Mijnheer de minister, voor mij zijn de antwoorden zeer duidelijk. Het lijkt me echter belangrijk dat daarover op een aangepaste wijze wordt gecommuniceerd. Er doen immers allereerste ongenueanceerde verhalen de ronde. Het lijkt me belangrijk dat er een objectieve discussie komt. Er zullen altijd discussiepunten zijn, maar alle actoren moeten weten wat de uitgestippelde koers is.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de minister, ik val wellicht wat in herhaling, maar ik vind dat het BOIC zeker geen deel moet uitmaken van die task

force. Hebt u trouwens al nieuws over de mogelijke splitsing van het BOIC? De vorige maal had u daar nog geen nieuws over. Wat de Voetbalbond betreft, was er al wel wat bekend. De datum van 23 december werd genoemd.

Inzake de criteria waaraan de atleten moeten voldoen, had ik nog een vraag over sporten die minder beoefenaars hebben. Soms gaat het over een – meestal olympische – sporttak die wereldwijd minder beoefenaars heeft. Wat mij betreft, kan men daar de criteria blijven hanteren die u daarnet opsomde. U verwees naar de heer De Keersmaeker, die een medaille heeft gehaald op de Paralympics. Als ik me niet vergis, was de heer Dedecker vorig jaar vrij kritisch over de uitreiking van het Sportjuweel 2004 aan deze atleet. Volgens hem is het niet moeilijk een dergelijke medaille te halen als er minder beoefenaars zijn.

Minister Bert Anciaux: Voor de heer Dedecker is niets moeilijk.

De heer Johan Deckmyn: Uiteraard, maar soms is er sprake van disciplines die minder beoefenaars kennen in eigen land. Ik verwijs naar een artikel dat een paar dagen geleden in de krant verscheen over een schermer die naar Frankrijk zou zijn uitgeweken om er deel te kunnen nemen aan een nationaal kampioenschap. Hij heeft daar de tweede plaats behaald. Nu gaan de Fransen de regels veranderen, zodat er geen buitenlanders meer mogen deelnemen, en die schermer dus al evenmin. Ik haal dit voorbeeld aan om aan te geven dat er misschien wel een probleem rijst inzake het hanteren van criteria. Aan welke criteria moet die man in eigen land dan voldoen als hij niet echt goed kan oefenen?

Minister Bert Anciaux: Alle criteria die ik heb opsomd, zijn natuurlijk internationale criteria. Het gaat dan over wereldkampioenschappen, Europese kampioenschappen en internationale wedstrijden. Ik denk niet dat één criterium louter en alleen gebaseerd is op een nationaal kampioenschap.

De heer Johan Deckmyn: Ik had een vraag gesteld over de analogie met topsporttrainers. Geldt die daar ook? Hebt u daar een andere visie op?

Minister Bert Anciaux: Ik ga daar nu niet over improviseren. Ik wilde duidelijk maken met mijn antwoord dat een topsporttrainer niet noodzakelijk zomaar kan worden beoordeeld aan de hand van de jaarprestaties

van zijn topsporters. Dat lijkt me niet correct. Voor het aanwerven en evalueren van topsporttrainers worden er bepaalde doelstellingen gehanteerd, maar die hoeven niet noodzakelijk samen te vallen met de individuele doelstellingen die aan een topsporter worden opgelegd. Maar voor de aanwerving van topsporttrainers hanteren we erg uitgebreide criteria. Er moet een heel dossier worden voorgelegd waarin wordt aangetoond dat die trainer van internationaal niveau daaraan voldoet. Uit het dossier moet blijken dat die kwaliteit ook tot een meerwaarde leidt. Het is een vrij stevig dossier. Om die reden zijn tot op heden relatief weinig federaties klaar met hun werk. Dat halen we volgend jaar dan wel in. Daar heb ik het al eens over gehad. Maar er moet inderdaad absoluut een zekere objectivering zijn bij het aanwerven van topsporttrainers. De prestaties die in het verleden door die trainers werden behaald, spelen natuurlijk ook een rol.

Mijnheer de voorzitter, ik heb hier nog een lijst van de contractuelen binnen het gesco-project 80.639. Die lijst dateert van vandaag, maar zal eerlijk gezegd morgen al achterhaald zijn. Ik zal deze lijst laten ronddelen bij de commissieleden. Ze zullen merken dat er over sommige personen nog niet is beslist. Die beslissing neem ik in sommige gevallen vandaag. Die personen staan echter al wel op de lijst.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Helga Stevens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de ondertiteling van Nederlands gesproken films

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, toen ik bij de organisatie van het Internationaal Filmfestival van Vlaanderen in Gent navroeg of de Nederlandstalige films zouden worden ondertiteld, kreeg ik een negatief antwoord. Blijkbaar is het Internationaal Filmfestival van Vlaanderen niet bedoeld voor de 800.000 Vlamingen die doof of slechthorend zijn. Ik vind dit een rare situatie omdat het filmfestival gesubsidieerd wordt met het geld van de Vlaamse belastingbetaler, dus van ons allemaal. Ik vind het dan ook niet meer dan normaal dat deze evenementen maximaal toe-

gankelijk zijn. Niet alleen worden in het filmfestival Nederlandstalige films niet ondertiteld, maar ook enkele anderstalige films hebben geen ondertitels of alleen Engelstalige ondertitels. Hiermee worden ook mensen die het Engels of andere talen niet machtig zijn, uitgesloten.

Het probleem zit in feite nog dieper. Het afgelopen jaar ontving ik verschillende klachten van film liefhebbers over het feit dat Nederlandstalige films in de bioscopen nooit worden ondertiteld. Ook bij films op video of dvd is er niet altijd Nederlandstalige ondertiteling, alhoewel het bij dvd's steeds meer wordt aangeboden. Vooral televisiereeksen, zoals 'Aspe' van VTM, worden wel ondertiteld op dvd. Blijkt echter vaak dat die ondertiteling Hollands is, wat ik toch raar vind voor een Vlaamse reeks. Bij een dvd zou er een keuzemogelijkheid moeten zijn tussen Vlaamse of Hollandse ondertitels, maar die is er niet.

Als ik het goed voor heb, zijn het de film distributeurs die beslissen waar en welke films worden ondertiteld en hoeveel kopieën er worden verspreid in de zalen. Helaas is het voor film distributeurs commercieel niet interessant om Nederlandstalige films te ondertitelen omdat het maar om een kleine taalgroep gaat. Voor Engelstalige films is de markt veel groter. We mogen de eigen taal echter niet uitsluiten of verloochenen. Er zijn 800.000 Vlamingen doof of slechthorend en ook in Nederland zijn er uiteraard mensen met een gehoorstoornis. Het gaat dus wel degelijk om een belangrijke groep die niet uit het oog mag worden verloren.

Mijnheer de minister, bent u van plan om initiatieven te nemen opdat ook Nederlandstalige films ondertiteld zouden worden tijdens festivals, in de bioscopen of als ze te koop worden aangeboden op dvd of video?

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, als ik me niet vergis, is dit thema enkele maanden geleden al eens ter sprake gekomen tijdens een vraag aan minister Bourgeois. Mijnheer de minister, bestaat er in Vlaanderen een verplichting omtrent ondertiteling? Ik overval u nu met een cijfervraag, maar hebt u ook een idee van de kostprijs van het ondertitelen van een film? Ik neem het u uiteraard niet kwalijk als u daar nu niet op kunt antwoorden. Tijdens de vraag van mevrouw Stevens aan minister Bourgeois heb ik gezegd dat het me een beetje irri-

teert dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen Hollandse en Vlaamse ondertitels. Iedereen kent mijn ideologische achtergrond en dit speelt natuurlijk mee. *(Opmerkingen van de heer Bart Caron)*

Ik ben inderdaad orangist.

Ik wil tot slot nog even verwijzen naar de wijze woorden van Vondel toen hij in Nederland aankwam en zei: 'Hier en aan de overkant, daar en hier is Nederland.'

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Ik wil nog even reageren op de heer Arckens. Mijn vraag aan minister Bourgeois had betrekking op ondertiteling op televisie. Deze vraag gaat over films. Ik ondersteun het idee van ondertiteling en het is dom dat er een verschil bestaat tussen Vlaamse en Hollandse ondertitels. Er moet gewoon Nederlandstalige ondertiteling zijn, zonder onderscheid. De dvd van de reeks van 'Aspe' is echter een goed voorbeeld. Mijn partner is horend en hoort de spelers dus spreken, maar ondertussen leest hij ook de ondertitels en daar merkt hij een andere formulering op. Dat is raar. Ik vraag enkel 'gewone' Nederlandstalige ondertiteling. Bij de reeks 'Baan-tjer' bijvoorbeeld zie je het omgekeerde. Er wordt Hollands gesproken, maar je krijgt Vlaamse ondertiteling, maar dit is uiteraard een andere discussie.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, collega's, de ondertiteling van films gebeurt inderdaad door de film distributeurs die commerciële actoren zijn en beslissen waar en hoeveel ondertitelde kopieën van films in de zalen spelen. Zoals u terecht opmerkt, worden Nederlandstalige films in het reguliere circuit wel ondertiteld, maar zelden in het Nederlands. Ik ga met u akkoord dat dit een miskenning vormt van het probleem van de Vlamingen die doof of slechthorend zijn en wil hiervoor een oplossing helpen aanreiken.

Wat het Filmfestival van Vlaanderen betreft ligt de problematiek enigszins complexer. Het filmfestival vertoont elke film maximaal twee of drie keer tijdens het festival. Vaak gaat het om films die nog niet in het reguliere circuit zijn doorgedrongen en er mogelijk zelfs nooit te zien zullen zijn. Aangezien deze films vaak verdeeld worden door buitenlandse distributeurs, heeft dit tot gevolg dat een Nederlandstalige ondertiteling vaak niet voorhanden is. Zelfs al is

het filmfestival goed gesubsidieerd, dan nog is er een probleem om alle films tijdig en op eigen kosten van Nederlandstalige ondertiteling te voorzien.

Mijnheer Arckens, ik weet niet precies wat de kostprijs is, maar ik weet wel dat het een erg dure aangelegenheid is. Wat is natuurlijk 'duur'? Het doet ook geen afbreuk aan een aantal principes.

De organisatoren leveren in samenwerking met de hogeschool belangrijke inspanningen voor deze ondertiteling. Het komt inderdaad voor, zeker bij buitenlandse films, dat er geen Nederlandstalige ondertiteling voorhanden is. Indien de films Nederlands gesproken zijn, is de ondertiteling meestal in het Frans en het Engels, en ontbreekt opnieuw de Nederlandstalige ondertiteling. De voorzitter zegt me net dat er soms in simultane vertaling wordt voorzien, waarschijnlijk ook in samenwerking met de hogeschool.

U kaart terecht een probleem aan waarover ik met de betrokkenen en met het VAF een gesprek ga voeren. Nederlandstalige films, gesubsidieerd door het VAF, zouden in elk geval in Nederlandstalige ondertiteling beschikbaar moeten zijn voor de Vlamingen die doof of slechthorend zijn. Ik wil rekening houden met de specifieke problematiek van het filmfestival, maar zal erop aandringen dat ook daar maximale inspanningen worden geleverd om een zo groot mogelijk aantal films te vertonen met Nederlandstalige ondertiteling. Ik zal het VAF vragen om voor de Vlaamse films die vaak ook Nederlandstalig zijn, een criterium op te nemen in verband met de Nederlandstalige ondertiteling.

Een deel van de ondertiteling wordt gemaakt om Vlamingen in de mogelijkheid te stellen het dialect dat wordt gesproken, te begrijpen. Dit is dus een andere problematiek. Het gaat niet zozeer om het weergeven van wat exact wordt gezegd, maar wel om het voor iedereen begrijpbaar te maken. Het valt me dan ook vaak op dat er zinsdelen verdwijnen, maar dit heeft misschien te maken met de beperkte leesnelheid tegenover de spreektaal. Ik ben daar geen specialist in. Op de VRT en VTM zijn er in elk geval erg knappe mensen bezig met ondertiteling en ze doen dit op schitterende wijze.

Het moet een vanzelfsprekendheid worden dat er Nederlandstalige ondertiteling komt voor films in het Nederlands. Ik ga het VAF daarover aanspreken. Dit kan trouwens kostenbesparend werken voor VRT

en VTM, die toch in de ondertiteling moeten voorzien op het moment dat de film op televisie komt. Veel van die films worden trouwens in coproductie gemaakt met de openbare of commerciële omroepen. Ik geloof dat, als dergelijke ondertiteling een gewoonte en algemene regel wordt, de kostprijs ook zal dalen. Voor dvd's moet de ondertiteling trouwens sowieso gebeuren.

Mijnheer Arckens, er bestaat tot op heden geen verplichting omtrent ondertiteling.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mijnheer de minister, ik dank u voor het duidelijke antwoord. Ik ben blij dat u de toegankelijkheid van films en dvd's wilt ondersteunen voor gehoorgestoorden. Het is belangrijk voor deze groep om te kunnen meedoen met de audiovisuele media die steeds belangrijker worden in deze maatschappij. Naar een film gaan is ook een groepgebeuren. Het is soms spijtig dat de slechthorende of dove een andere film moet kiezen omdat er geen ondertiteling is. Ik zal dit blijven opvolgen en kijken welke concrete resultaten er worden geboekt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
